

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Nordby): Som det vil ses af Betænkningen, har Udvalget kunnet enes om de fleste af de stillede Ændringer. Der er ganske vist en Undtagelse med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6 til § 21 og det sig dertil sluttende Ændringsforslag under Nr. 13. Men, som sagt, i det væsentlige har Udvalget kunnet enes. Dog bør jeg sige, at om et Punkt, hvorom der ikke er fremsat Ændringsforslag, har der indenfor Udvalget været fremsat Ønsker om en Forandring. Det angaar en Udvidelse af Retten til Kørsel med de her omtalte Køretøjer til ogsaa at gælde Biveje. Men de ærede Medlemmer, som have næret disse Ønsker, have dog frafaldet at stille Ændringsforslag derom.

Angaaende de Ændringsforslag, som hele Udvalget har stillet, skal jeg tillade mig at bemærke følgende: Vedrørende Ændringsforslagene Nr. 1 til § 4, Nr. 2 til § 11 og Nr. 3 til § 12 mener jeg at kunne sige, at de ere saa enkle, at en videre Omtale af dem sikkert er overflødig.

Ændringsforslaget Nr. 4 til § 19 er der noget mere Realitet i. Det skiller sig fra det oprindelige Forslag derved, at det ophæver dette Enten-Eller, som var fastsat i det oprindelige Forslag med Hensyn til Udstedelsen af dette Bevis for at maatte køre med Automobileer. Lovforslaget siger nemlig: „Automobiler maa kun føres af Personer, der ere i Besiddelse af et enten af Politiet paa deres Hjemsted eller en af dette godkendt sagkyndig udstedt Bevis for, at de besidde de dertil fornødne Egenskaber, derunder indbefattet Kendskab til Maskinen og dens Behandling.“ Der har Udvalget ment, at det vilde være heldigere, om det blev Politiet, der under alle Forhold udstedte et saadant Bevis, og at Politiet saa efter Forskrift fra Justitsministeriet lader Prøven afholde af sagkyndige. — Endvidere gaar Ændringen under Nr. 4 ud paa, at den Aldersgrænse, som i Forslaget er fastsat for de Personer, der kunne faa Tilladelse til at føre Automobileer, forhøjes fra 18 til 21 Aar, hvad der formentlig vil findes at være rimeligt. Yderligere foreslaas i Ændringen, at der skal vedlægges Beviset for Ret til Kørsel et Fotografi af vedkommende, som bliver udstyret med denne Ret.

Ændringsforslaget under Nr. 7 til § 21 er stillet for at imødekomme et Ønske,

der jo var stærkt fremme under Sagens første Behandling, og som altsaa Udvalget har fundet burde imødekommes, nemlig det Ønske, at forlænge Tilladelsen til at køre om Natten, saaledes at den fastsættes til at gælde fra 1. Maj til 15. August.

Til § 22 er der stillet en Ændring, som gaar ud paa, at Reglerne om Indskrænkning i hurtig Kørsel ogsaa komme til at gælde tæt bebyggede Landsbyer. Indskrænkningen gælder efter Lovforslaget København med Frederiksberg, Købstæder og Handelspladser; her maa Kørehastigheden ikke overstige 2 Mil, medens den andetsteds ikke maa overstige 4 Mil eller ca. 30 Kilometer i Timen. Der er, som det vil ses, foreslaaet at indskyde efter „Handelspladserne“: „samt gennem tæt bebyggede Landsbyer“. Det er jo ret indlysende, at det kan være ligesaa farligt at køre hurtigt her som i en Købstadgade.

Til § 23 er der under Nr. 9 stillet et Ændringsforslag, som væsentlig er af redaktionel Natur. Det gaar ud paa, at sidste Stykke omskrives, idet Udvalget har ment, at det blev klarere paa den Maade. Der staar i sidste Stykke: „De stedlige Politiemyndigheder kunne paa kortere Strækninger, hvor forsigtig Kørsel er særlig nødvendig, ved Opslag paabyde Automobileer „langsom Kørsel“ (o: 1 Mil i Timen).“ Ændringsforslaget gaar ud paa, at hvor der er paabudt „Skridt“ eller „langsom Kørsel“, maa der kun køres med den Fart, hvormed en rask Mand kan gaa. Det er jo at tage Sagen praktisk, da det er noget, som alle let ville kunne danne sig en Mening om.

Ændringsforslaget Nr. 11 til § 31 maa vel siges at være et af de væsentligste. Det gaar ud paa, at i 5te Linie „bliver“ ændres til „kan“. Udvalget har ment, at den Affattelse, som Forslaget har, vil kunne føre til Resultater, som maa kaldes for strenge, idet nemlig denne Dom, at blive fradømt Retten til at føre Automobil, vil kunne falde paa en Mand, som i Virkeligheden kun har begaaet en mindre Forseelse, og det maa dog vel siges at være for haardt. Ved denne Ændring vil i Grunden det samme være naaet, som formodentlig er Hensigten med Lovforslaget, da det bliver lagt i Dommerens Haand at afgøre, om vedkommende har forbrudt sig saaledes mod Loven, at han fortjener at blive fradømt Retten til at føre Automobil. — Ændringsforslaget under Nr. 12 er en redaktionel Ændring, der er nødvendig af Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 11. — Saa er der endnu af Ændringer fra Udvalgets Side Nr. 14 til § 33 tilbage. Jeg